

Vedtak om tre nye forskrifter om fisket i Tanavassdraget

Klima- og miljødepartementet sendte 11. mars på høring forslag til tre nye forskrifter om fisket i Tanavassdraget. Forskriftene implementerer de norsk-finske fiskereglene på norsk side av vassdraget.

Forslaget inkluderte en vurdering av laksebestandenes tilstand i henhold til grunnregelen om laksefiske. Bestandssituasjonen for laksebestandene i Tanavassdraget er ikke på det nivået som kreves for at det skal kunne åpnes for et begrenset fiske.

Departementet mottok 12 høringsinnspill, og en god del av disse støtter forslaget om å ikke åpne for laksefiske i Tanavassdraget i 2024. Departementet har vedtatt de tre forskriftene, og basert på den nye grunnregelen i fiskereglene og forskriftenes § 5, vil det ikke åpnes for laksefiske i 2024.

1 Innledning

Avtalen mellom Norge og Finland om fisket i Tanavassdraget (Tanaavtalen) ble undertegnet 30. september 2016 og trådte i kraft 1. mai 2017. Artikkel 5 i avtalen fastsetter at partene skal ha felles fiskeregler på grenseelvestrekningen. Nye bilaterale fiskeregler mellom Norge og Finland for Tanavassdragets grenseelvestrekning trådte i kraft 1. mai 2024. De tre nye forskriftene som nå har vært på høring implementerer de norsk-finske fiskereglene på norsk side av vassdraget. Gjennom disse forskriftene har Norge mulighet til å ta inn midlertidige fravik og justeringer i de felles norsk-finske fiskereglene dersom dette er nødvendig for å sikre fiskebestandenes levedyktighet, for å verne eller gjenoppbygge fiskebestander som er svekket eller står i fare for å bli svekket, eller dersom fiskebestandenes tilstand tillater det.

Kommende fiskesesong blir den første sesongen de nye fiskereglene er virksomme. Det har derfor ikke vært aktuelt med en vurdering av eventuelle fravik. Det eneste som fastsettes spesifikt for kommende fiskesesong er at det ikke er grunnlag for å åpne for fiske etter laks. Dette punktet er fastsatt i en egen tilleggsprotokoll til fiskereglene. I det øvrige er forskriftene som her vedtas, en implementering av de bilaterale fiskereglene på norsk side av vassdraget. Disse inkluderer forskrift om fiske på Tanavassdragets grenseelvestrekning, forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del og forskrift om fiske i norske sidevassdrag til Tanaelva, Anárjohka og Skiehččanjohka.

2 Høring av forslag til nye fiskeforskrifter

2.1 Oppsummering av høringsinnspillene

Departementet mottok høringsinnspill fra:

Ernst Robert Mortensen
Karasjok kommune
Karasjok stangfiskeforening
Knut Arne Eriksen
Laksebreveierne i Tanavassdraget
Mattilsynet region Nord
Naturvernforbundet i Finnmark
Norges Jeger- og fiskerforbund, Finnmark
Sametinget
Sverre Pedersen
Tana kommune
Tanavassdragets fiskeforvaltning

Høringsinnspillene kan leses i sin helhet på [Høring om nye fiskeforskrifter for Tanavassdraget - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/horing-om-nye-fiskeforskrifter-for-tanavassdraget)

2.1.1 Merknader fra Karasjok kommune

Karasjok kommune viser til den svake tilstanden for laksebestandene i Tanavassdraget og slutter seg til forslaget om å ikke åpne for laksefiske i 2024. Kommunen forventer at det åpnes for et begrenset fiske for lokale rettighetshavere så snart bestandene produserer et høstbart overskudd. Kommunen er positiv til at det gis mulighet for å søke om dispensasjon fra fiskereglene for å kunne videreføre kunnskap om tradisjonelt fiske og elvekultur. Karasjok kommune anmoder departementet om å gi slike dispensasjoner når fisket er stengt.

2.1.2 Merknader fra Karasjok stangfiskeforening

Karasjok stangfiskeforening viser til den dårlige bestandssituasjonen for tanalaksen, og slutter seg til departementets vedtak om å ikke åpne for laksefiske i Tana i 2024. Foreningen mener at laksefisket og den elvesamiske kulturen må gjenopptas så snart som mulig for lokalbefolkningen, for å sikre videreføring av kulturen og rekruttering til fisket. For hvert år stengingen av laksefisket vedvarer blir den totale belastningen på kulturen tyngre. En forutsetning for fisket må likevel være at det finnes noe å fiske på.

Foreningen forutsetter at de årlige vurderingene av laksefisket fortsetter, og at det jobbes hardt for å finne løsninger for et svært begrenset laksefiske i årene fremover. Det er også svært viktig at det legges opp til dispensasjoner for laksefiske til barn og unge, under kontrollerte og organiserte forhold.

Karasjok stangfiskeforening er positiv til fisket etter andre arter så lenge dette ikke fører til bifangst av laks. Dette kan oppnås ved å frede fiskeplasser for laks og totalfredede de mest sårbare sideelvene.

2.1.3 Merknader fra Laksebreveierne i Tanavassdraget

Laksebreveierne i Tanavassdraget (LBT) er sterkt kritisk til forslaget som er sendt på høring, og særlig til den nye grunnregelen for laksefiske. LBT mener fisket de siste årene har vært skjevt fordelt mellom ulike grupper av rettighetshavere, og mener dette vil fortsette dersom det innføres kvoter i laksefisket. De mener fisket bør reguleres på fisketid og at byrdefordelingen fra tiden før 2017-avtalen gjenopprettes. Foreningen mener grunnregelen vil føre til en lang stans i laksefisket i hovedelva, og er ikke enige med KLD i at situasjonen i de øvre sidevassdragene har blitt bedre. LBT mener det må innføres et begrenset fiske frem til bestandssituasjonen er bedret,

LBT støtter forslaget om utvidet fiske etter andre arter, men har kritiske innspill til utformingen av reglene. Videre er LBT sterkt imot forslaget om dispensasjon til undervisningsfiske og kulturelle arrangementer, og de hevder at KLD gjennom denne ordningen omfordeler fiskeretten og gir personer uten fiskerett tillatelse til å fiske.

LBT er positive til å innføre deltakerkort i garnfisket, men frykter det kan bli misbrukt som turistkort i stangfisket. De mener kortet må inngå i turistfiskekvoten for personer som bor utenfor Tanadalen. LBT er også kritiske til at ikke-fastboende rettighetshavere fortsatt er en rettighetsgruppe i fiskereglene, til tross for at det ikke er gitt særlige fordeler til denne gruppen.

2.1.4 Merknader fra Mattilsynet region Nord

Mattilsynet viser til at formålet med forskriftene faller utenfor Mattilsynets områder, men at forskriftene inneholder enkelte bestemmelser som berører dyrevelferd. For gjenutsetting av fisk som er under minstemålet på 30 cm, foreslår Mattilsynet en formulering som stiller tydeligere krav til hvordan fisken skal behandles. Videre foreslås det å se hen til liknende formuleringer i dyrehelseforskriften for de bestemmelser i forskriftene som omtaler tiltak for å hindre spredning av *gyrodactylus salaris*. I tillegg påker Mattilsynet at bestemmelsen om forbud mot å rense fisk fra andre vassdrag i umiddelbar nærhet av naturlige vann, også bør tas inn i forskrift om fiske i nedre norske del og forskrift om fiske i sidevassdragene.

2.1.5 Merknader fra Naturvernforbundet i Finnmark

Naturvernforbundet støtter forslaget om å ikke åpne for laksefiske i Tanavassdraget i 2024. Som bakgrunn for dette viser de til bestandssituasjonen for de aller fleste laksebestandene i vassdraget. I lys av raske endringer i miljøet er det viktig å beholde det genetiske mangfoldet i laksebestandene, og de viser til at stansen i fisket har ført til en positiv utvikling i de mest sårbare bestandene. Naturvernforbundet er kritisk til forslaget om at fisk over 65 cm skal gjenutsettes ved et begrenset laksefiske, og mener dette kan ramme de mest sårbare bestandene, som domineres av mindre laks. Naturvernforbundet støtter at det tilrettelegges for fiske etter andre arter enn laks og sjørøye i vassdraget, og at det gis mulighet for å innvilge dispensasjon fra forskriftene. Det påpekes også at selv om stansen i laksefisket er nødvendig, må man også rette tiltak mot de faktorer som påvirker laksebestandene mest slik som effektene fra oppdrettsnæringen. Det bør også prioriteres å innhente kunnskap om effektene loddefisket i Barentshavet og klimaendringer har på villaks mer generelt.

2.1.6 Merknader fra Norges Jeger- og fiskerforbund, Finnmark

Norges Jeger- og fiskerforbund, Finnmark (NJFF Finnmark) støtter utgangspunktet om at laksefisket må baseres på et bærekraftig uttak i hovedelv og sideelver. Organisasjonen støtter også forslaget om å ikke åpne for laksefiske i Tanavassdraget i 2024, basert på vurderingen av bestandssituasjonen. NJFF Finnmark bemerker på generelt grunnlag at det er viktig at lokal forvaltning deltar i alle prosesser som gjelder forvaltning av laksebestandene i vassdraget.

2.1.7 Merknader fra Sametinget

Sametinget er kritiske til forvaltningen av laksebestandene i Tanavassdraget, og mener fraværet av bærekraftig forvaltning kan få katastrofale konsekvenser for samisk kultur langs elvebredden og langs fjorden. Det vises til at den samiske tilnærmingen til natur er blitt preget av sterke assimileringkrefter og at det er viktig å løfte fram den urgamle samiske kunnskapen om hvordan naturen kan forvaltes på en helhetlig måte. Sametinget forventer at regjeringen iverksetter omfattende positive særtiltak for å sikre videreføring av samisk språk, kultur, åndelige praksiser og tradisjonell kunnskap som knytter seg til fisket etter tanalaks.

Sametinget mener at forskriftene må angi hvordan prioriteringen mellom ulike rettighetsgrupper skal foregå og hvordan uttak av laks i fremtiden skal fordeles. Det må også legges til rette for at tradisjonell kunnskap vektlegges i bestandsvurderingen. I tillegg må også hensynet til videreføring av tradisjonell kunnskap, språk og kulturelle praksiser inngå som en del av vilkårene for når fisket kan gjenåpnes og økes.

Sametinget foreslår også at det åpnes for et begrenset fiske i 2024 som et kulturbevarende tiltak, selv om dette vil føre til at det tar lengre tid å gjenoppbygge laksebestandene. Det er viktig for Sametinget at befolkningen langs elva kan bruke den, gjennom å ferdes i båt, fiske og bruke elva som møtested. Videre støtter Sametinget forslaget om dispensasjonsbestemmelse, men mener at TF bør gis myndighet til å innvilge søknader om slik dispensasjon. På samme måte mener Sametinget at TF bør ha myndighet til å gi tillatelser til utfisking av pukcellaks. Dette vil etter Sametingets syn sikre en mer lokalt forankret forvaltning, samt sørge for å hensynta de samiske urfolksrettighetene i større grad.

2.1.8 Merknader fra Tana kommune, ved ordfører Jan Erland Balto

Tana kommune viser til høringen om nye fiskeregler for Tanavassdraget i 2023, og at kommunen også da var negativ til forslaget og til den nye grunnregelen. Kommunen ønsker at det åpnes for et begrenset fiske for lokale rettighetshavere i 2024. Det vises også til at adgangen til å fiske predatorarter er kraftig begrenset og at dette er i strid med Grunnloven § 112. Kommunen er uenig i departementets forståelse og praktisering av sentrale lover om urfolks rettigheter, og mener at stansen i laksefisket er et brudd på retten til å utøve sin kultur i FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter artikkel 27. Tana kommune viser til NASCOS retningslinjer, hvor det heter at det kan tillates et fiske på bestander som ikke produserer et høstbart overskudd, så lenge fisket ikke er til hinder for at et slikt overskudd vil

oppnås. Kommunen mener at et begrenset fiske for lokalbefolkningen vil falle innenfor disse rammene.

Tana kommune ved ordfører viser videre til vedtak fra Stortinget og fylkestinget om predator kontroll, og mener dette har vært dårlig fulgt opp av departementet. Kommunen ønsker også at det settes i verk kultivering og utsetting av laksesmolt, og viser til at det er laget retningslinjer for slik aktivitet i vassdrag med bestander med betydelig redusert høstbart overskudd. Etter kommunens syn setter KLD opp et kunstig skille mellom nålevende og fremtidige generasjoner, når man ikke iverksetter tiltak som man tradisjonelt sett vet vil ha positiv effekt på laksebestanden.

Tana kommune foreslår også at det opprettes et råd for tradisjonell kunnskap i vassdraget, med tilsvarende status som overvåkings- og forskningsgruppa. Det bør også åpnes for at alle lokale rettighetshavere – ikke bare laksebreveierne – kan fiske med garn etter andre arter enn laks og sjørøye. I tillegg mener kommunen at fisketiden for stangfiske etter andre arter må økes, og at redskapsbegrensningene i dette fisket må tilpasses de artene man fisker etter.

Videre støtter kommunen innføring av deltakerkort, adgangen til å gi dispensasjon til undervisningsfiske og kulturelle arrangementer, og at det ikke lengre er nattfredning i fisket.

2.1.9 Merknader fra Tanavassdragets fiskeforvaltning

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF) har sendt et langt og detaljert høringsinnspill, hvor bare essensen gjengis her. Innspillet kan leses i sin helhet på høringens hjemmeside (se punkt 2.1).

TF er uenig i gyldighetsperioden for de tre forskriftene, og mener dette skal være fem år og ikke syv år som foreslått. Derimot støtter TF forslaget til regulering av laksefisket og at det unngås fiske på bestander som ikke produserer et høstbart overskudd. Det pekes imidlertid på at gjenutsetting av fisk under maksimumet kan føre til beskatning av hunnfisk fra småvokste bestander, og på sikt øke risikoen for overbeskatning av disse bestandene. TF viser til flere hensyn som støtter dette standpunktet. De støtter også at laksefisket i sidevassdragene skal være basert på det høstbare overskuddet til de bestander som beskattes, men ber departementet vurdere nøye om det skal åpnes for laksefiske i små vassdrag som produserer et overskudd på et fåtall laks. Dette kan etter TFs syn føre til et høyt fiskepress i den aktuelle sideelven

TF støtter innføringen av fangstkvoter når laksefisket kan åpnes igjen, og foreslår at en slik ordning fortsetter også etter at gjenoppbyggingen har nådd det tredje nivået jf. forskriftenes § 5. Det foreslås også at man oppretter egne fiskekort for rettighetshavernes fiske etter andre arter.

TF mener at de bestemmelser som fastsetter redskaper til fiske etter laks og sjørøye kan tas ut av forskriftene så lenge det ikke er åpnet for laksefiske. Det påpekes også at begrensningene på redskaper for fiske etter andre arter enn laks og sjørøye ikke reduserer

muligheten for å få laks som bifangst i tilstrekkelig grad, men at regelen er bedre tilpasset fiske i nedre norske del og sidevassdragene enn på grenseelvestrekningen. Det foreslås også at fisket etter andre arter i Anárjohka og Skiehččanjohka skal avsluttes 20. juni, av hensyn til laksebestandene. TF er også fornøyd med at de er gitt myndighet til å sette nærmere regler for fisket etter andre arter enn laks og sjørøye.

Det er et ønske fra TF at det åpnes for at barn kan fiske med mark som agn, og TF tror dette kan bidra til å øke interessen for fiske blant barn og unge.

Videre mener TF det er beklagelig at utfisking av pukkellaks jf. § 35 i grenseelvforskriften er bundet til de redskaper som er nevnt i § 10 i samme forskrift. TF mener også det bør være rom for at også personer med rett til stangfiske jf. Tanaloven § 5 skal kunne registrere inntil 3 båter.

2.1.10 Merknader fra privatpersoner

Ernst Robert Mortensen mener det bør legges opp til et lavt uttak av laks for å sikre gjenoppbygging av laksebestandene. Dette burde ikke være mer enn 2-4 laks per fisker, og laks over 6 kg bør gjenutsettes. I tillegg bør Norge stille krav til Finland om at kun personer som er bosatt langs vassdraget hele året får lokale rettigheter, ikke de som kun har hytte. Han påpeker også at det å opprette et klekkeri for yngel ville forkorte oppbyggingsperioden betraktelig.

Sverre Kimo Pedersen påpeker at han gjennom et liv som fisker har opplevd mange svingninger i bestandssituasjonen, men at utviklingen til laksebestandene i Tanavassdraget skiller seg fra utviklingen i andre vassdrag i regionen. Det er naturlig at man leter etter andre årsaker enn eget fiske. Han mener garnfisket i elva har vært effektivt, og at dette sammen med stangfisket, har resultert i den situasjonen man nå er i. Pedersen mener at predatorarter ikke er i stand til å desimere laksebestandene i slikt omfang som vi nå ser, og at nedgangen i laksebestand er like alvorlig i områder av vassdraget hvor det knapt finnes slike predatorarter. Han er enig i at det er nødvendig å ikke åpne for laksefiske i 2024.

Ernst Robert Mortensen viser til at lakselus og rømt oppdrettslaks er de to største truslene mot villaksen, men at også klimaendringer, vannkraftregulering og overbeskatning er en del av bildet. Han peker på at det er en generell ubalanse mellom vern av naturressurser og økonomisk vekst i Norge, og at forringelse av natur på sikt vil få konsekvenser for menneskers muligheter for å leve ut sine friheter og rettigheter. Mortensen mener at stansen i laksefisket i Tanavassdraget ikke er tilstrekkelig, og at det må gjøres grep som reduserer temperaturen i havet, havbruksnæringens anlegg i laksefjorder og bekjemper pukkellaksen. I tillegg må andre medlemmer av regjeringen stilles til ansvar for den rådende situasjonen for villaksen.

2.2 Departementets vurderinger

Departementet vil understreke at lokalbefolkningen i Tanavassdraget har mulighet til å fiske, både fra båt og strand, etter andre arter enn laks og sjørøye. Det er altså fullt mulig å bruke elva, både som rekreasjons- og møtested. Det er kun fisket etter laks og sjørøye som ikke er

tillatt i 2024. Departementet anerkjenner at laksefisket har en sentral plass i den elvesamiske kulturen, og at mange mister motivasjonen til å bruke elva når laksefiske ikke er tillatt. Likevel oppfordrer departementet lokalbefolkninga til å bruke elva, fiske etter andre arter og ivareta andre sider av den elvesamiske kulturen.

Flere av høringsinstansene etterlyser et mer målrettet uttak av predatorer, og hevder at predatorene i Tanavassdraget er fredet. Departementet vil påpeke at det ikke er tillatt å jakte i naturreservatet i Tanamunningen, men at det utover dette er mulig å jakte på de fleste arter som regnes som predatorer i denne sammenhengen. De siste årene er det også gjort utvidelser i fisket etter andre arter, inkludert de fiskearter som regnes som predatorer, og disse endringene er foreslått også i de tre forskriftene som er sendt på høring.

Den store hunnlaksen er svært viktig for gytebestandene i vassdraget. Samtidig forstår og deler departementet bekymringen for at hoveddelen av fangstrykket vil falle på hunnlaksen fra småvokste bestander når det åpnes for et begrenset laksefiske hvor all fisk over 65 cm gjenutsettes. Det vil være en risiko for overbeskatning av disse bestandene og for at den genetiske sammensetningen endres som følge av et selektivt fiske. De årene det kan åpnes for et begrenset laksefiske i visse uker, vil man derfor måtte vurdere hvilke bestander som vil beskattes i disse ukene og områdene, og forsøke å tilpasse fisket for å skåne de sårbare bestandene. Departementet vil også understreke at regelen om å gjenutsette laks over en viss størrelse er nødvendig for å sikre at et begrenset fiske er rettet mot smålaks og ikke beskatter større hunnlaks. Det er altså ikke et fang og slipp-fiske, men en tilpasning for å kunne åpne for et fiske på et så tidlig tidspunkt som mulig, samtidig som vi skåner de store gytehunnene.

Flere av høringsinstansene har påpekt at forvaltningen av Tanavassdraget må ta hensyn til både naturvitenskap og urfolks tradisjonelle kunnskap. Departementet er enig i dette, og viser til bestemmelsen i naturmangfoldloven § 8 om kunnskapsgrunnlag. Naturmangfoldloven stiller krav om at offentlige beslutninger skal bygge på vitenskapelig kunnskap. I tillegg skal myndighetene legge vekt på tradisjonell kunnskap, herunder urfolks kunnskap. Begge kunnskapsgrunnlag har vært tillagt vekt i forhandlingen av de bilaterale fiskereglene og utformingen av de tre norske forskriftene. Departementet er likevel åpen for å vurdere om urfolks tradisjonelle kunnskap kan inkluderes på en annen måte i forvaltningsprosessene, og vi har en dialog med Sametinget angående muligheten for å opprette et råd for urfolkskunnskap om laksefisket.

Under konsultasjon mellom Sametinget og KLD påpekte Sametinget at urfolksbegrepet burde være mer synlig i forskriftene. Fravær av dette begrepet bidrar til å uthule ansvaret som finnes både i internasjonalt og nasjonalt regelverk om å ivareta samisk tradisjon, språk og kulturutøvelse. Basert på dette innspillet har KLD gjort noen språklige justeringer i forskriftene for å bedre synliggjøre urfolksbegrepet. Videre skal KLD og Sametinget jobbe sammen med å se på hvordan tradisjonell kunnskap og særlig urfolks tradisjonelle kunnskap bedre kan inkluderes i forvaltningsprosessene.

2.3 Konklusjon

Høringsinnspillene som er gjengitt over viser at det er delte oppfatninger av tilstanden til laksebestandene i vassdraget, og delte meninger om hvorvidt man skal åpne for et begrenset laksefiske eller ikke. Selv om mange rettighetshavere og rettighetshaverorganisasjoner ønsker et fiske, er det også et stort antall rettighetshavere og interesseorganisasjoner som motsetter seg forslaget. Slik grunnregelen er utformet, er det satt en terskel for når et begrenset fiske kan tillates. Denne terskelen er ikke nådd for 2024.

Departementet viser til de rettslige vurderingene av forskriftene, som er inntatt i høringsnotatet. Laksebestandenes tilstand er fortsatt så svak at det i 2024 ikke er forsvarlig å åpne for et begrenset fiske. Her vil retten til miljø og en reproduktiv natur måtte veie tyngre enn hensynet til kulturutøvelsen. Departementet vil likevel understreke at denne vurderingen må gjøres årlig, og at det skal åpnes for et begrenset laksefiske så snart det er forsvarlig. På bakgrunn av de overnevnte hensynene, har departementet kommet til at det ikke åpnes for laksefiske i Tanavassdraget i 2024.

De tre forskriftene vedtas, med enkelte språklige og tekniske justeringer.

3 Vurderinger av prinsippene i naturmangfoldloven kapittel 2

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 er lagt til grunn som retningslinjer ved fastsettelsen av de tre forskriftene.

I henhold til naturmangfoldloven § 8 skal kravet til kunnskapsgrunnlaget stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet. Departementet viser til at de tre forskriftene som med dette vedtas, bygger på et godt kunnskapsgrunnlag og er basert på vurderinger fra overvåking- og forskningsgruppen, den finsk-norske arbeidsgruppen for forvaltning av Tanavassdraget, fra TF og Miljødirektoratet, samt innspill fra høringsinstansene.

Departementet vurderer at forskriftsendringene som her fastsettes er i tråd med føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 i kraft av at de ikke vil medføre endringer av negativ betydning for lakse- og sjøørretbestandene i Tanavassdraget, eller komme i konflikt med målet om gjenoppbygging av laksebestandene, som er lagt til grunn for Tanaavtalen.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Tanavassdragets fiskeforvaltning har tidligere år fått hele sin inntekt fra salg av fiskekort. En fortsatt restriktiv regulering av laksefisket vil føre til et fortsatt lavt inntektsnivå for TF. En bedre tilrettelegging for fiske etter andre arter, også for tilreisende fiskere kan bidra til noe mer inntekt. Departementet vil gå i dialog med TF for å forsøke å dekke inn noe av inntektstapet på andre måter.

Forskriftene gir mulighet til å overføre mer myndighet og oppgaver til TF. Dette gjelder for eksempel utfisking av pukkellaks. Slik overføring av myndighet og oppgaver vil kunne føre til økt administrativ arbeidsbyrde for TF, men er også noe de selv har ønsket. Departementet vurderer at endringene ikke medfører urimelige administrative konsekvenser for TF, og at mye kan gjennomføres innenfor TFs økonomiske rammer.

Reguleringen av laksefisket vil etter forskriftene baseres på en forhåndsbestemt modell, hvor det settes klare vilkår for når fisket kan gjenåpnes og når det kan økes. På denne måten blir reguleringen mer forutsigbar og rettighetshaverne kan allerede ved publiseringen av statusrapporten få svar på om det kan åpnes for fiske påfølgende sesong eller ikke. Dette vil redusere behovet for tunge årlige forhandlinger om hvorvidt det kan åpnes for laksefiske eller ikke. Det vil gjøre den årlige justeringsprosessen enklere, og slik sett gi en redusert administrativ arbeidsbyrde både for lokal og statlig forvaltning.